

9^e Zondag door het Jaar C

*Als ik nog de gunst van mensen zocht
zou ik geen dienaar van Christus zijn. (Gal 1,10)*

Van leven naar eucharistie

Tegenover iemand van een ander ras, van een andere mening of van een andere belangstelling zijn wij vanzelf geneigd wantrouwig te staan, ja zelfs verontwaardigd over alles wat hem van ons scheidt. Wij wanen hem zo ver van ons dat iedere echte dialoog wel tevergeefs lijkt. En toch, heeft ook hij niet verschillende punten van overeenkomst met ons, verschillende beginpunten voor een welwillende en vruchtbare dialoog? Zijn wij niet allen burgers van eenzelfde wereld?

Eerste lezing

I Koningen 8,41-43

In die dagen bad Salomo in de tempel als volgt: Ook als een vreemdeling, die niet tot uw volk Israël behoort, omwille van uw naam uit een ver land komt, en gaat bidden in deze tempel omdat hij gehoord heeft van uw grote naam, uw krachtige hand en uw uitgestrekte arm, luister dan vanuit de hemel, uw woonstede, en doe alles waarom de vreemdeling U smeekt. Dan zullen alle volken der aarde U leren kennen en U, evenals uw volk Israël, vrezen; dan zullen zij weten dat over deze tempel, die ik gebouwd heb, uw naam is uitgeroepen.

Tweede lezing

Galaten 1,1-2.6-10

Van Paulus, een apostel, niet gezonden of aangesteld door mensen, maar door Jezus Christus en door God de Vader, die Hem uit de dood heeft opgewekt. Ik en alle broeders die bij mij zijn, groeten de kerken van Galatië. Broeders en zusters, ik sta verbaasd, dat gij zo spoedig van Hem die u tot de genade geroepen heeft afvalt om een ander evangelie aan te hangen. Er bestáát geen ander. Er zijn alleen maar lieden die u in verwarring brengen en proberen het evangelie van Christus te verdraaien. Maar al zouden wijzelf of een engel uit de hemel of wie dan ook een evangelie verkondigen dat afwijkt van wat wij u verkondigd hebben, hij zij vervloekt! Wat ik vroeger heb gezegd herhaal ik nu: als iemand u een ander

evangelie verkondigt dan gij ontvangen hebt, hij zij vervloekt! Wie tracht ik nu voor mij te winnen, de mensen of God? Zoek ik soms de gunst van mensen? Als ik nog de gunst van mensen zocht zou ik geen dienaar van Christus zijn.

Evangelie

Lucas 7,1-10

In die tijd ging Jezus, na afloop van zijn onderricht aan het luisterende volk, naar Kafarnaüm. Daar was een honderdman, die een knecht had aan wie hem veel gelegen was; die knecht was ziek en lag op sterven. Omdat de honderdman van Jezus hoorde, zond hij enkele oudsten van de Joden naar Hem toe met het verzoek zijn knecht te komen genezen. Bij Jezus gekomen riepen zij met aandrang zijn hulp in. Ze zeiden: "Hij verdient dat Gij hem deze gunst bewijst, want hij houdt van ons volk en hij heeft op eigen kosten de synagoge voor ons gebouwd." Daarop ging Jezus met hen mee. Maar toen Hij niet ver meer van het huis was liet de honderdman Hem door vrienden zeggen: "Heer, doe geen verdere moeite; ik ben niet waard dat Gij onder mijn dak komt. Daarom meende ik ook er geen aanspraak op te mogen maken persoonlijk naar U toe te komen. Maar een woord van U is voldoende om mijn knecht te doen genezen. Want al ben ik zelf een ondergeschikte, ik heb weer manschappen onder mij; en tot de een zeg ik: ga, en hij gaat, en tot een ander: kom, en hij komt, en aan mijn knecht: doe dit, en hij doet het." Toen Jezus dit hoorde stond Hij verwonderd over hem. Hij keerde zich om en zei tot het volk dat Hem volgde: "Ik zeg u: zelfs in Israël heb Ik zo'n groot geloof niet gevonden." Toen de mensen die gestuurd waren in het huis terugkeerden, vonden zij de knecht weer gezond.

Van eucharistie naar leven

Niettegenstaande alle tegenaanduiding van de H. Stoel, werd door sommige missionarissen de evangelisatie de laatste eeuwen toch beschouwd als een soort veroveringsdrang. Ten onrechte meenden zij slechts armoede en dwaling te vinden. Zij antwoordden daarop met de verzekering der rijkdommen van hun culturen en van hun geloof. Heel wat anderen daarentegen bekommerden er zich werkelijk om de Kerk gestalte te laten krijgen bij de volkeren die zij de boodschap brachten. Zij vergaten daarbij niet dat Gods genade reeds onzichtbaar werkte, in alle authentieke menselijke waarden en in alle mensen van goede wil, reeds voordat zij er kwamen. Zij zagen daarin een massa hoopgevende bouwstenen voor een eventueel ontluiken van een persoonlijk en vrij geloof. Het erkennen, bij de nietchristenen, van al wat natuurlijk overeenkomt met het Evangelie, maakt hen reeds ontvankelijk om Christus te ontmoeten.